BISBAT DE LLEIDA
Full Dominical

ANY XLVII ■ NÚM. 8 | 24 de febrer de 2019 | www.bisbatlleida.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PROP DE VOSALTRES

Parlar d'exigències cristianes

Benvolguts diocesans:

Fa uns dies un grup molt actiu de la nostra diòcesi, Vida Creixent, em va convidar a impartir una xerrada amb el mateix títol que té aquest escrit. Assenyalo l'activitat d'aquest grup de cristians per les seves característiques d'edat i de curiositat intel·lectual. Estan sempre disposats a buscar informació i formació per respondre adequadament als reptes que planteja la societat actual a la seva fe. Són admirables per la seva dedicació i per les seves múltiples iniciatives a favor d'ells mateixos com a moviment cristià i vers a la societat en la qual estan instal·lats: valoren i estimen a la seva família, volen sentir-se útils i ofereixen la seva experiència per ajudar els altres.

Com podeu suposar el tema es complex. Posa en guàrdia sobretot al que parla perquè l'obliga a revisar la seva pròpia actitud i la seva responsabilitat davant la comunitat cristiana. També als que demanen aquesta reflexió perquè necessiten créixer més en la seva fe i participar amb més coherència cristiana al servei comunitari. Tant el ponent com els oients necessiten estar sempre en camí, no aturar-se mai, en la motivació profunda de la seva pròpia activitat. Els agraeixo la seva atenció i us brindo a tots mantenir la mateixa actitud de superació manifestada per aquesta gent gran.

Durant una hora vaig intentar resumir el contingut de les tres paraules que eren l'objecte de la re-

flexió. Segurament és el nucli del comportament derivat de l'evangeli. Al principi definim els termes, *exigència* és l'acció i l'efecte d'exigir —demanar imperiosament alguna cosa al que es té dret—, *cristiana* és el qualificatiu que ens defineix, ens identifica i ens distingeix, i ens centrem en aplicar les seves conseqüències al nostre propi entorn, temps, societat, amb les característiques positives i negatives i amb les pròpies disposicions personals. Tot un conjunt de nocions que van ser enriquides per un intens i profitós diàleg posterior.

Amb aquestes línies voldria recordar a tots els cristians la importància d'aquest tema, renovar constantment la seva aplicació a les nostres comunitats i demanar en general una valoració positiva de les exigències que ofereix Jesucrist i que dona sentit i felicitat plena a milions d'éssers humans.

El marc conceptual té a veure amb la creació, per Déu, de l'home com a ésser radicalment lliure per respondre a les seves exigències, la dignitat de la persona humana i la seva capacitat per fer el bé o per recórrer el camí de la maldat i la proposta de Jesús que es concentra en ser ell mateix el model per al nostre ésser i el nostre treball i es concreta en el compliment dels Manaments, l'acceptació de les Benaurances i l'aplicació del Sermó de la Muntanya pel que respecta a la vinculació de persona i llei.

Es va afegir una mena d'exercici pràctic en el sentit de repassar totes les preguntes que li formulen a Jesús al llarg de la seva vida i les seves corresponents respostes. Només ens va donar temps per abordar l'evangeli de sant Mateu. Aquestes il·luminen completament el camí que els seguidors recorrem diàriament en els diferents aspectes de la vida: l'amor i l'odi, la generositat, els deixebles, les normes i la llibertat interior, les preferències de cada un respecte a l'autoritat i al servei, la pobresa i la riquesa, el perdó i la misericòrdia, el compromís amb els altres, els impostos, el matrimoni i la vida comunitària, la vinculació i adoració a Déu, l'acceptació de la gràcia i la disposició davant la mort, la salvació definitiva...

Tot això és susceptible de contrastar i aplicar en aquests moments. Us convido a fer-ho.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Joves de Lleida participen a la JMJ de Mataró

Uns 470 joves catalans, entre ells una desena de lleidatans, van participar l'últim cap de setmana de gener en la JMJ de Mataró. Va ser una Jornada Mundial de la Joventut a la catalana, en paral·lel a la JMJ que simultàniament es va celebrar a Panamà. Els joves de Catalunya es van reunir el 26 i 27 de gener a la capital del Maresme per celebrar la Jornada Mundial de la Joventut. Balls, diversió i comunió van acompanyar aquesta JMJ a la catalana, també amb llargues estones de pregària.

Com explica Mn. Manel Mercadé, delegat de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida, hi van participar joves amb inquietuds i ganes de passar-s'ho bé al voltant del missatge del Sant Pare: aquesta és la joventut de Crist.

«Maria va ser una "influencer", va ser la "influencer" de Déu». Així va expressar el papa Francesc la decisió ferma de Maria. Unes paraules de les quals el cardenal Omella se'n va fer ressò des de Mataró. L'arquebisbe de Barcelona va assegurar als joves: «No tingueu por de ser cris-

tians i de viure la fe, inclús a contracorrent.»

Dinars compartits amb els bisbes, moments de paraules i testimonis, i també diversió assegurada. La JMJ va superar les expectatives. A la nit, tots els joves van poder ballar, saltar, cantar... i van acabar la jornada amb una pregària comunitària. Portugal serà la nova seu per a la JMJ 2022.

CERCA DE VOSOTROS

Hablar de exigencias cristianas

Queridos diocesanos:

Hace unos días un grupo muy activo de nuestra diócesis, Vida Creixent, me invitó a impartir una charla con el mismo título que tiene este escrito. Señalo la actividad de este grupo de cristianos por sus características de edad y de curiosidad intelectual. Están siempre prestos a buscar información y formación para responder adecuadamente a los retos que plantea la sociedad actual a su fe. Son admirables por su dedicación y por sus múltiples iniciativas en favor de ellos mismos como movimiento cristiano y en favor de la sociedad en la que están instalados: valoran y aman a su familia, quieren sentirse útiles y ofrecen su experiencia para la ayuda de los demás.

Como podéis suponer el tema se las trae. Pone en guardia sobre todo al que habla porque le obliga a revisar su propia actitud y su responsabilidad ante la comunidad cristiana. También a quienes piden esta reflexión porque necesitan crecer más en su fe y participar con mayor coherencia cristiana en el servicio comunitario. Tanto el ponente como los oyentes necesitan estar siempre en camino, no pararse nunca, en la motivación profunda de su propia actividad. Les agradezco su atención y os brindo a todos mantener la misma actitud de superación manifestada por esta gente mayor.

Durante una hora intenté resumir el contenido de las tres palabras que eran el objeto de la reflexión. Seguramente es el núcleo del comportamiento derivado del evangelio. Al principio definimos los términos, *exigencia* es la acción y el efecto de exigir —pedir imperiosamente algo a lo que se tiene derecho—, *cristiana* es el calificativo que nos define, nos identifica y nos distingue, y nos centramos en aplicar sus consecuencias a nuestro propio entorno, tiempo, sociedad, con las características positivas y negativas y con las propias disposiciones personales. Todo un conjunto de nociones que fueron enriquecidas por un intenso y provechoso diálogo posterior.

Con estas líneas me gustaría recordar a todos los cristianos la importancia de este tema, renovar constantemente su aplicación a nuestras comunidades y pedir en general una valoración positiva de las exigencias que ofrece Jesucristo y que da sentido y llena de felicidad a millones de seres humanos.

El marco conceptual tiene que ver con la creación, por Dios, del hombre como ser radicalmente libre para responder a sus exigencias, la dignidad de la persona humana y su capacidad para hacer el bien o para recorrer el camino de la maldad y la propuesta de Jesús que se concentra en ser él mismo el modelo para nuestro ser y nuestro quehacer y se concreta en el cumplimiento de los Mandamientos, la aceptación de las Bienaventuranzas y la aplicación del Sermón de la Montaña en lo que atañe a la vinculación de persona y ley.

Se añadió una especie de ejercicio práctico en el sentido de repasar todas las preguntas que le formulan a Jesús a lo largo de su vida y sus correspondientes respuestas. Sólo nos dio tiempo para abordar el evangelio de san Mateo. Estas iluminan completamente el camino que los seguidores recorremos a diario en los distintos aspectos de la vida: el amor y el odio, la generosidad, el discipulado, las normas y la libertad interior, las preferencias de cada uno respecto a la autoridad y al servicio, la pobreza y la riqueza, el perdón y la misericordia, el compromiso con los demás, los impuestos, el matrimonio y la vida comunitaria, la vinculación y adoración a Dios, la aceptación de la gracia y la disposición ante la muerte, la salvación definitiva…

Todo ello es susceptible de contrastar y aplicar en estos momentos. Os invito a que lo hagáis.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

El Museu de Lleida acull l'exposició «Imatges per creure»

El Museu de Lleida acull fins al 29 d'abril l'exposició «Imatges per creure. Catòlics i protestants a Europa i Catalunya, segles XVI-XVIII». Consta de 140 gravats, 8 facsímils, 22 obres dels fons del Museu de Lleida (que inclouen escultura, pintura, orfebreria, arts decoratives, tèxtil i llibres) i 6 objectes més cedits per la Biblioteca del Seminari, l'Arxiu Capitular de Lleida i l'Arxiu Diocesà de Lleida. És una producció del Museu d'Història de Barcelona (MUHBA) i el Museu de Lleida, i compta amb la col·laboració de la Col·lecció Gelonch Viladegut.

El gruix de l'exposició el constitueix el conjunt de gravats de la Col·lecció Gelonch Viladegut, entre els quals hi ha obres d'artistes tan reconeguts com Rembrandt, Durer, Ribera o Goya i dels quals destaca, a més, el cicle dedicat a la Bíblia gravada. El Museu de Lleida hi aporta elements de contrast, que mostren el que no aconsegueix mostrar el gravat. Amb la irrupció de la impremta, els gravats van esdevenir la manera econòmica de transmetre els conceptes dels canvis del moment, utilitzats tant per protestants com per catòlics. Els vint-i-dos objectes dels fons del museu que s'hi exposen, palesen que aquesta transmissió d'idees i missatges no només es fa a través del gravat. Famílies benestants, la monarquia i l'Església utilitzaven altres formats artístics: tapissos, imatgeria i retaules, orfe-

breria, a més de llibres. De les obres del Museu de Lleida cal destacar dos tapissos pertanyents a la col·lecció provinent de la Seu Vella, tres reliquiaris, dues planxes acolorides i dues obres que habitualment es mostren a les sales d'exposició permanent, un relleu de Sant Anastasi i la Mare de Déu nena.

L'exposició aborda un tema que el Museu de Lleida no ha tractat mai, com és el del context històric, cultural i social de l'època barroca. Una part important de la col·lecció del museu és d'aquest període i amb aquesta mostra l'emmarquem en un context nacional i internacional.

Cappont commemora la festa de Santa Teresa Jornet

El diumenge 27 de gener, coincidint amb el dia de la seva canonització (27 de gener de 1974) es va celebrar, un any més, la Festa de la Parròquia de Santa Teresa Jornet, una de les esglésies de la Unitat de Pastoral Cappont.

La coral «Cants i Rialles» de l'Àrea de la Dona de Cappont, dirigida per Gemma Naranjo, va interpretar algunes de les melodies de la Missa dedicada a santa Teresa Jornet musicades per Mn. Joaquim Mesalles. Els nombrosos fidels que van participar en la celebració van poder venerar la relíquia de la santa lleidatana custodiada en aquesta parròquia, mentre s'interpretaven els Goigs en la seva Iloança.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «L'inici de la fe és sentir-se necessitats de salvació: aquest és el camí que prepara la trobada amb Jesús» (6 de desembre).

@Pontifex: «Estimar Déu vol dir servir el nostre semblant sense reserves i mirar de perdonar sense límits» (7 de desembre).

@Pontifex: «Quin és el secret de la bellesa de Maria, "tota pulchra"? No és l'aparença, no és res passatger, és un cor totalment orientat a Déu» (8 de desembre).

@Pontifex: «Fins i tot quan un resa sol, resa juntament amb tot el poble de Déu» (13 de desembre).

El Pont de Suert celebra Sant Sebastià

La Confraria de Sant Sebastià del Pont de Suert és la institució més emblemàtica de l'Alta Ribagorça, hi són representades més de cinc-centes famílies de tota la comarca. El dia 20 de gener, festa de Sant Sebastià, i el dia següent són les dates assenyalades en què es reuneixen els confrares. Són dos dies de festa, amb celebracions litúrgiques i gastronòmiques.

Les litúrgiques comencen el dia 19, al vespre, amb una Celebració Penitencial i l'Eucaristia de la Vigília, presidides enguany pel bisbe Salvador vingut expressament des de Lleida, amb Mn. Àngel Escales, fill de Malpàs. La Missa del dia 20 i la processó foren presidides per Mn. Joaquim Cebrian, rector de Ribes de Freser, convidat com a predicador pel rector del Pont de Suert. I el dia 21, tingué lloc la Missa pels confrares difunts del darrer any.

La gastronomia d'aquests dies té un valor afegit, ja que es té cura de cuinar diversos plats tradicionals, que ja es troben descrits al *Llibre Vell de la Confraria* (1730). El fet de trobar-se dos dies al voltant de la taula per compartir els àpats i fer petar la xerrada és un espai privilegiat per a les relacions humanes i, a més, crea un fort lligam de cohesió social entre les famílies de la comarca. Cal subratllar que és gràcies a les dones que la festa va endavant. Sense elles, aquesta festa no seria possible. Gaudeixen la festa participant-hi amb joia (també amb els homes) en tots els preparatius (ja entre 10-15 dies abans), en el treball de la cuina, en la relació entre elles, sentint-se acompanyades i contemplant l'espectacle que suposa el ritme de tota la festa. Al sopar del darrer dia, on s'estrenen els nous priors i s'acomiaden els priors del segon any de servei, hi són convidats tots i totes les que han fet diversos serveis; allí es posa de manifest la participació de tots en una mateixa festa.

Benedicció dels nous gegants de les Borges Blanques

L'església parroquial de les Borges Blanques va acollir el passat 19 de gener, en el marc de la Fira de l'Oli, la presentació i la benedicció dels dos nous gegants de la població, l'Anhel i la Llibertat, obra del borgenc Arnau Espuga.

L'Anhel i la Llibertat substituiran Ramon Berenguer IV i Peronella, que ja han complert 65 anys i són força pesats a causa del material amb el qual es van construir. Aquestes dues figures quedaran exposades al Centre Cívic i només sortiran per la Festa Major local. A partir d'ara, els nous gegants seran els que participaran en les trobades d'arreu de Catalunya.

Mn. Josep Solé va beneir-los, amb els seus padrins en primer terme, l'articulista i tertuliana Pilar Rahola, el grup Vivall i Francesc Macià, un dels impulsors de la Trobada de Gegants, Grallers i Correfocs de les Borges. Diverses autoritats i persones van intervenir en aquest acte, entre ells l'alcalde de la població, Enric Mir, i l'autor dels gegants, Arnau Espuga, entre d'altres. A l'acte hi van assistir també altres colles geganteres de Catalunya, els grallers Marfulls i el grup de música tradicional Inxa Brass Band. Després de l'acte, l'Anhel i la Llibertat van ballar davant de l'església, i a continuació van obrir una cercavila pel barri antic fins al Pavelló de l'Oli.

REFLEXIONS

La darrera benedicció de l'avi

Havia arribat als noranta-cinc anys. Li agradava participar a les festes familiars i sentir-se envoltat de fills, nets i besnets. Era la seva família, la que construïren ell i la seva esposa, més els que s'hi van anar afegint. Cristià de convicció i de pràctica, estimava el Déu de Jesús amb una fe profunda, arrelada. La vivia i la testimoniava. En una trobada dels dies nadalencs, eren a taula tota la família, una bona colla. Hi havia força gatzara infantil. Observà que alguns començaven a menjar. No havien beneït la taula. Discretament, amb veu fluixa, la que li restava —no en tenia gaire més—, esgrانà la pregària de benedicció. Una filla que se n'adonà, comentava: «No volgué posar ningú en evidència, però beneí la taula i a tots nosaltres. Fou la seva darrera benedicció». Unes setmanes després traspassà. «Digna't beneir ara el casal del teu servent perquè es perpetuï per sempre davant teu. Tu, Senyor Déu, ho has promès. Fes que sigui beneït per sempre el casal del teu servent!» (*2Sa* 7,29a).

El que s'esqueia, entorn la taula en aquell ambient de festa, era demanar la benedicció del Pare de tots. L'avi ho havia après dels pares i, en aquell moment, com ho havia fet tantes vegades, volia donar gràcies a Déu per les persones aplegades, demanar «que s'estimin i ajudin, que els doni la seva pau i els beneeixi. Que no els falti el pa de cada dia i que el sàpiguen compartir amb els qui no en tenen». L'avi ho tenia après i ben present. Compartir el pa i la vida. En els seus anys de plenitud de forces se sentia compromès a fons en les dificultats dels altres i hi responia generosament i amb discreció. Servei als altres que, un cop jubilat, el portà a col·laborar com a voluntari en una entitat assistencial, amb entusiasme i dedicació. «I no paraven de beneir Déu amb cants d'acció de gràcies, proclamant les grans meravelles que havia fet» (*Tb* 12,22). Estimar i servir els altres. Va estimar i es va sentir estimat perquè estimava la vida i les persones, ni l'una ni les altres li eren indiferents.

L'avi és en mans de Déu. Als fills i els nets els correspon guardar-ne el record, el testimoni i els ensenyaments: estimar Déu i estimar profundament els altres. El dolor, el sentiment d'absència de la persona estimada, l'enyor de la seva proximitat els ha d'omplir de pau.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Diumenge, 24 de febrer.** A les 12.30 h, Missa a Corbins per celebrar els 100 anys de la Mare de Déu dels Dolors.
- **Divendres, 1 de març:**
  —Comença la Setmana de la Família de les diòcesis amb seu a Catalunya, que s'allarga fins al 10 de març, amb el lema «La família, bressol i referent de la nova humanitat».
  —De 22.30 a 24 h, Vetlla de Joves d'Adoració al Santíssim. Parròquia de Sant Llorenç. Organitza: Prega Jove.
- **Dissabte 2 i diumenge 3.** Visita Pastoral del bisbe Salvador a la Parròquia de Sant Pau, a la Mariola.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / Sl 92 / Mc 9,14-29]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. ■ Dimarts [Sir 2,1-13 / Sl 36 / Mc 9,30-37]. □ *Sant Feliu de Llobregat:* santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dimecres [Sir 4,12-22 / Sl 118 / Mc 9,38-40]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dijous [Sir 5,1-10 / Sl 1 / Mc 9,41-50]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

MARÇ

1. ■ Divendres [Sir 6,5-17 / Sl 118 / Mc 10,1-12]. Sant Rossend (Salas, 907- Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dissabte [Sir 17,1-13 / Sl 102 / Mc 10,13-16]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Diumenge vinent, VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27,5-8 / Sl 91 / 1Co 15,54-58 / Lc 6, 39-45]. Sant Medir, pagès, mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats màrtirs a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

Diumenge VII de durant l'any (C)

Lectura del primer llibre de Samuel
(1Sa 26,2.7-9.2-13.22-23)

En aquells dies, Saül, amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a buscar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren dormint, ajagut al centre de tots. Tenia la llança clavada a terra vora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: «Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llançada. No en caldran pas dues.» Però David li contestà: «No el matis pas. ¿Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?» Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia vora el capçal i se n'anaren. Ningú no ho veié, ni se n'adonà, ni es despertà. Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros lluny, dalt la muntanya. Els separava una bona distància. David cridà: «Aquí tinc la llança del rei. Que vingui a buscar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de debò magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor.»

Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,45-49)

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ésser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dona vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el cos animat. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols; després serem semblants a l'home que és del cel.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc
(Lc 6,27-38)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen. Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si heu fet bé als qui us en fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraran. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà. Absoleu, i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet.»

Lectura del primer libro de Samuel
(1Sam 26,2.7-9.12-13.22-23)

En aquellos días, Saúl emprendió la bajada hacia el páramo de Zif, con tres mil soldados israelitas, para dar una batida en busca de David. David y Abisay fueron de noche al campamento; Saúl estaba echado, durmiendo en medio del cercado de carros, la lanza hincada en tierra a la cabecera. Abner y la tropa estaban echados alrededor. Entonces Abisay dijo a David: «Dios te pone el enemigo en la mano. Voy a clavarlo en tierra de una lanzada; no hará falta repetir el golpe.» Pero David replicó: «¡No lo mates!, que no se puede atentar impunemente contra el ungido del Señor.» David tomó la lanza y el jarro de agua de la cabecera de Saúl, y se marcharon. Nadie los vio, ni se enteró, ni se despertó: estaban todos dormidos, porque el Señor les había enviado un sueño profundo.

David cruzó a la otra parte, se plantó en la cima del monte, lejos, dejando mucho espacio en medio, y gritó: «Aquí está la lanza del rey. Que venga uno de los mozos a recogerla. El Señor pagará a cada uno su justicia y su lealtad. Porque él te puso hoy en mis manos, pero yo no quise atentar contra el ungido del Señor.»

Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,45-49)

Hermanos:
El primer hombre, Adán, fue un ser animado. El último Adán, un espíritu que da vida. No es primero lo espiritual, sino lo animal. Lo espiritual viene después. El primer hombre, hecho de tierra, era terreno; el segundo hombre cielo. Pues igual que el terreno son los hombres terrenos; igual que el celestial son los hombres celestiales. Nosotros, que somos imagen del hombre terreno, seremos también imagen del hombre celestial.

Lectura del santo evangelio según san Lucas
(Lc 6,27-38)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «A los que me escucháis os digo: Amad a vuestros enemigos, haced el bien a los que os odian, bendecid a los que os maldicen, orad por los que os injurian. Al que te pegue en una mejilla, preséntale la otra; al que te quite la capa, déjale también la túnica. A quien te pide, dale; al que se lleve lo tuyo, no se lo reclames. Tratad a los demás como queréis que ellos os traten. Pues, si amáis sólo a los que os aman, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores aman a los que los aman. Y si hacéis bien sólo a los que os hacen bien, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores lo hacen. Y si prestáis sólo cuando esperáis cobrar, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores prestan a otros pecadores, con intención de cobrárselo. ¡No! Amad a vuestros enemigos, haced el bien y prestad sin esperar nada; tendréis un gran premio y seréis hijos del Altísimo, que es bueno con los malvados y desagradecidos. Sed compasivos como vuestro Padre es compasivo; no juzguéis, y no seréis juzgados; no condenéis, y no seréis condenados; perdonad, y seréis perdonados; dad, y se os dará: os verterán una medida generosa, colmada, remecida, rebosante. La medida que uséis, la usarán con vosotros.»

COMENTARI

Estimar els nostres enemics

L'evangeli d'avui és tant clar que gairebé només cal llegir-lo i aplicar-lo a la nostra vida. Diu Jesús: *Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen*. Aquí tenim tot un programa de vida molt difícil: estimar els enemics! Si ja ens costa estimar els amics... Però encara continua: *Si algú et pega en una galta, para-li l'altra, si algú et pren el mantell no li neguis el vestit, dona a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres*. No solament no hem de tornar mal per mal, sinó mostrar el nostre amor fins i tot perdonant qui ens hagi ofès, pregant per ell i donant a tothom qui ens demani sense reclamar allò que és nostre.

La clau de tot la trobem quan Jesús diu: *Sigueu compassius com ho és el vostre Pare*; és a dir, estimeu com ell estima. I ell estima tothom, bons i dolents, agraïts i desagraïts. I no espera cap recompensa. Si actuem així, llavors demostrarem què vol dir, de veritat, ser fills del nostre Pare Déu. Això és el que ens demana el Senyor.

A la primera lectura veiem com David perdona el seu enemic, el rei Saül. Quan podria matar-lo no ho fa: *Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?* I al final li ho repeteix al mateix rei Saül: *El Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor*. Tot i que el NT queda molt lluny, David perdona el seu enemic.

Pau a la segona lectura ens recorda que si *abans érem semblants a l'home fet de pols,* és a dir a Adam, que va ser pecador *després serem semblants a l'home que és del cel*, és a dir a Crist que havent ressuscitat ens comunica la vida espiritual i transforma el nostre cos en un cos semblant al seu, un cos ressuscitat. I perquè som semblants al Crist, podem viure com ell, capaços d'estimar els nostres enemics, capaços de tornar sempre bé per mal, capaços de ser misericordiosos com el nostre Pare.

Mn. Jaume Pedrós

Edició: MCS del Bisbat de Lleida, c/ Bisbe 1, 25002 Lleida; tel. 973 268 628; a/e: mcs@bisbatlleida.org - Web: www.bisbatlleida.org
Dip. legal: L. 1771-2014 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.